

ESPECTACLES

«Kafka i la nina viatgera» emociona a LaSala Miguel Hernández en l'estrena

El muntatge d'Albena Teatre va ser diumenge una brillant cloenda de temporada

El pati de butaques de LaSala Miguel Hernández s'envaï d'un intensa emoció, diumenge a la tarda, amb *Kafka i la nina viatgera*. La companyia valenciana Albena Teatre va triomfar amb una excel·lent posada en escena d'aquesta tendra història sobre el poder de la ficció literària i de la imaginació.

CARLES CASCÓN

Cors encongits, somriures de tendresa, emoció continguda i petites espurnes d'humor. Amb un bosc de parai-gües oberts com a poètic teló de fons d'un escenari sobri de fusta, amb un banc, un trapezi i unes capsas, la història de Kafka i la nena que ha perdut la nina —una absència que l'escriptor txec cura escrivint unes cartes com si la nina les enviés mentre viatja— anava desvetllant, diumenge, molts matisos i missatges entrecreuats.

Gran èxit, per descomptat, del què era l'estrena a Catalunya de *Kafka i la nina viatgera* a càrrec d'Albena Teatre. Eulàlia Ribera, directora de LaSala Miguel Hernández, la va veure a la fira Fetén i ha tingut l'encert de cloure amb ella la temporada a Sabadell.

Interpretació deliciosa

Pep Ricart, Nuria Herrero i Rut Quiles protagonitzen l'obra amb interpretacions delicioses. Herrero fa el paper de la nena de cinc anys però també de la mare, i Quiles no només és la dona de Franz Kafka sinó també la narradora i la violinista que toca la banda sonora, composta per ella mateixa. Amb l'accent valencià, agafa tota una dimensió.

Com se sap, un any abans de morir, ja malalt de tuberculosi, Kafka va establir una singular relació amb una nena a una plaça. Havia perdut la nina i estava desconsolada, així que Kafka es va inventar que la nina havia marxat de viatge

FOTOS: C. C.

Kafka llegeix les cartes de la nina viatgera a l'Elsie, en un moment de l'obra, diumenge passat

Jordi Sierra i Fabra: «És molt fidel a la novel·la, ha agafat el seu esperit cent per cent»

Jordi Sierra i Fabra (Barcelona, 1947) és l'autor de l'Estat espanyol més prolífic, amb centenars de llibres publicats, i un d'ells és *Kafka i la nina viatgera*.

Diumenge l'escriptor va assistir a l'estrena catalana que presentava la companyia valenciana Albena a LaSala Miguel Hernández de Sabadell acompanyat de les seves nètes.

Curiosament, era la primera vegada que veia aquesta premiada història seva interpretada a un escenari, tot i que ja s'ha estrenat dues vegades al Perú i també a Madrid i Mèxic.

En acabat, mentre accedia a fotografiar-se amb el productor Toni Benavent, i un dels directors, Fernando Bernués, es mostrava encantat.

«És molt fidel a la novel·la. El més important és agafar l'esperit del llibre i aquí hi és al cent per cent». També va revelar-ne l'origen. «Vaig llegir al

Toni Benavent, Fernando Bernués i Jordi Sierra i Fabra

Babelia d'El País la història de Kafka amb la nena de la nina, vaig pensar que n'havia de sortir un llibre i en quatre dies vaig tenir el guió». Aquest viatger impenitent es trobava aleshores en una illa davant de Cartagena de Indias (Colòmbia). Un any i mig després es va publicar el llibre i el 2007 guanyava el Premio Nacional de Literatura Infantil y Juvenil del Ministerio de Cultura.

Sierra i Fabra explica que «molts em diuen que he humanitzat un noi tant retorçat com Kafka, i em això sembla molt bé». També observa, però, que l'obra té «moltes lectures». Toni Benavent assenyala que una de les virtuts és que «té molta humanitat». Albena Teatre la versiona en català, castellà, euskera i gallec, amb adaptació de Guillem Jordi Graells.

i li escriuria cartes explicant-li les experiències. El repte va creixent, perquè Elsie, la nena, demana més i més cartes, i Kafka es lliura en cos i ànima a aquest exercici reparador... per tots dos. L'escriptor, que té una novel·la abandonada, es torna a motivar de forma quasi obsessiva. «Mai havia escrit res que fora tan útil», li diu a la seva dona.

Seràn 16 cartes en tres setmanes, passant per Londres, Moscou, Japó, Venècia, Atenes, Buenos Aires o viatges a cavall per Mèxic. La literatura i la creativitat, viatjar amb la imaginació, es demostren poderosíssimes, però aviat es manifesta el perill: com posar final a la història? Perquè, com

DS

Eulàlia Ribera fa un balanç positiu però amb el repte del finançament

diu la Dora, el dia que Elsie descobreixi el joc «la decepció serà encara major...».

Kafka no es tira enrera i buscarà un final brillant. La nina, per fi, s'enamora de l'explorador Gustav a Tanganika i haurà de deixar d'escriure. La ferida ha cicatritzat, Elsie vibra amb la felicitat de la seva nina enamorada. Un paquet sorpresa remata l'emoció: li envia una altra nina de record.

Albena Teatre sap condensar totes les emocions que s'hi barregen. Perquè Kafka, l'autor de llibres com *El procés* o *La metamorfosi*, morirà sense haver conegut l'èxit com a novel·lista. I Sierra i Fabra, molt hàbil, s'imagina una nena que guarda les precioses cartes («de les millors obres que ha escrit mai») en una capsas amb la nina, que un dia passarà a la seva neta.

Balanç positiu

Gran final per una temporada d'espectacles familiars «molt positiva», valora Eulàlia Ribera. Amb un petit augment del públic, es manté l'evolució amb qualitat i excel·lència, però amb el repte de «buscar nous finançaments». Amb la taquilla no es cobreix ■